

Táppénz kérdés 2010

Az egyik legfontosabb kérdés a Kafetéria szabályzat kialakításakor, **a táppénzen lévő dolgozók juttatásainak szabályozása**. Az nem kérdés, a hogy a betegszabadság idejére nem érdemes megvonni a juttatásokat, mert amit nyerünk a réven, elveszítjük a vámon, hiszen jelentős mértékben megnövekedhet az adminisztrációnk. Egyébként is a betegszabadság valóban elég egy-egy vírusfertőzés, influenza kikúrálására.

A táppénz esete már más kérdés.

Tapasztalataim és megfigyeléseim szerint, ha valakinek nem elég a betegszabadság a gyógyuláshoz, akkor többnyire ott viszonylag hosszas gyógyulási folyamatoknak néz elébe a személy, gondolok itt egy műtét utáni lábadozásra, vagy hosszas kezelésekkal elérhető gyógyulásra. **Táppénz esetére így azt javaslom**, hogy mindig teljes hónapokat számoljanak el.

Miért ez a hosszas bevezető? **2010-től változtak a táppénzfolyósítás szabályai**. Nem csupán az, hogy a táppénz összege 70%-ról 60%-ra csökkent, hanem számos egyéb változás lépett életbe. Nézzük a részleteket.

Betegszabadság évente legfeljebb 15 munkanapra vehető igénybe, amiért a munkabér 70 százalékának megfelelő távolléti díj jár a dolgozónak. Ez az összeg, adó- és járulékköteles, igénybeviteléhez pedig szükséges a kezelőorvos, vagy a kórház igazolása. A távolléti díj kifizetése teljes mértékben a munkaadót terheli.

Amennyiben a betegség ennél hosszabbra nyúlik, a 15. nap után már **táppénz** jár a dolgozónak, aminek mértéke a folyamatos munkaviszony időtartamától függ. Kedvezőbbek a feltételek, ha a dolgozó folyamatos munkában töltött ideje eléri a két évet, ekkor ugyanis a táppénz alapja a jövedelem 60 százaléka. A kifizetendő táppénz plafonjaként a minimálbér négyszerese vehető figyelembe, ami havi bruttó 294 000 Ft összeget jelenthet. Két évnél rövidebb, folyamatos munkaviszony esetében a táppénz nagysága már csupán a munkavállaló jövedelmének 50 százaléka lehet. A táppénz egyharmada ekkor is a munkáltatókat terheli, míg kétharmadát a társadalombiztosítás fizeti.

Baleseti táppénz annak a munkavállalónak jár, aki munkaviszonya alatt - vagy annak megszűnését követő legkésőbb három napon belül -, üzemi baleset következtében keresőképtelenné válik.

2010. januárjától az üzemi baleset fogalma is módosult: a munkába vagy onnan hazafelé menet közben szenvedett balesettel. A baleseti táppénz összege megegyezik a megelőző hónap egészségbiztosítási járulék-alapot jelentő jövedelmével, az úti balesethez kapcsolódó táppénz mértéke pedig a munkavállaló havi bérének 90 százalékát teszi ki.

A foglalkoztatásból kikerülő munkavállalók esetében gyakori táppénzigénylési forma a **passzív táppénz**, melyet a dolgozó a munkaviszony megszűnésekor vehet igénybe. Passzív táppénzként legfeljebb 30 naptári napot vehet igénybe. Ezzel együtt a szabályozás limitet húzott a passzív táppénz összegére is, melyet ez évtől a mindenkori minimálbér 150 százalékához kötött. Ennek alapján 2010-ben az igénybe vehető maximális összeg bruttó 3675 Ft/nap. A passzív táppénz után a munkáltatóknak továbbra sem kell fizetniük az egyharmadot, azt továbbra is a társadalombiztosítás finanszírozza.

Végezetül egy kis statisztikai adat, míg 1990-ben egy foglalkoztatott évente átlagosan 22 napot töltött táppénzen, az elmúlt pár évben pedig mindösszesen 9 napra csökkent. A legutóbbi KSH adatok szerint a hazai foglalkoztatottak összesen évente több mint 36 millió napot töltöttek táppénzen, és 8,6 millió napot betegszabadságon, melyhez 2009-ben 102,6 milliárd, illetve 49,3 milliárd forint kifizetés kapcsolódott.

Ebből is látszik, hogy a táppénzből meggyógyulni nem lehet. Ha segítséget szeretne, keressen meg, illetve látogasson el a www.nyugdij.tulelo.hu honlapra. Az e-mailt küldje tovább ismerőseinek.